

- 30 -
24 dec 1925

CONSTITUTIO APOSTOLICA

UNIVERSALE IUBILAEUM ANNO DOMINI MILLESIMO NON-
GENTESIMO VIGESIMO QUINTO IN URBE CELEBRATUM
AD TOTUM CATHOLICUM ORBEM EXTENDITUR.

24 dec 1925

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

UNIVERSIS CHRISTIFIDELIBUS

PRAESENTES LITTERAS INSPECTURIS

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Servatoris IESU CHRISTI benignitati habemus ex animo gratiam, quod per Annum sacrum, quem usitato heri solemnissimoque Romanae Ecclesiae ritu conclusimus, et Nobis paene infinitos iucunditatis fructus potiundos permiserit, et ad ingentem mortali-um numerum gratiae veniaeque suae divitias misericors protulerit. Etenim ad centena millia, ex quovis civitatum ordine, fideles vel ex disiunctissimis omnium regionibus in Almam hanc Urbem peregrini convenere: qui quidem advenae non tam civibus romanis, eodem ceteroqui studio sacrae indulgentiae fruendae inflammatis, quam catholico nomini universo et ipsis hominibus ab Ecclesia alienis mirabile fidei pietatisque suae visi sunt praebere spectaculum, voluntatesque praeterea suas cum Apostolica Sede et Nobiscum, arcticus, si quidem necesse erat, copulaverunt. Optimo autem fructuosissimoque praeteriti Iubilaei, exitu, quem tam crebis flagrantibusque precibus Deo per sacri temporis decursum

admotis acceptum referimus, commovemur atque impellimur, ut, more institutoque decessorum Nostrorum, qui patuit Romae ad hesternum usque diem amplissimus veniae thesaurus, eundem universitati fidelium ubique terrarum, proximo, anno, patere iubeamus. Hanc sane veniam indulgentiamque ut quam plurimi participant, Venerabiles Fratres Episcopi curent, ut in singulis dioecesis cuiusque suae locis per divini verbi praedicationem, per sacras expeditiones vel spirituales exercitationes ad culpas suas populus defendas eluendasque permoveatur et ad poenarum remissionem, quae sibi proposita est, impetrandam rite praeparetur: quod ut, in tanta cleri utriusque penuria, commodius fieri possit, a superiore consuetudine Nobis recedendum esse putamus, ex qui Iubilaeum extra Urbem non ultra semestre spatium producebatur. Iidem praeterea Episcopi fideles sibi commissos doceant, adeandem mentem Nostram, quam in Iubilaeo pro Urbe indicendo aperuimus, idest pro evangelicae fidei propagatione, pro populorum pace et concordia, pro congruente Ecclesiae catholicae iuribus ordinatione Sanctorum Palaestinae Locorum, eos potissimum orare Nobiscum ipsis oportere.

Itaque, auctoritate omnipotentis Dei, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, Iubilaeum maximum, quod in hac sacra Urbe celebratum est, ad universum catholicum orbem per has Litteras extendimus et in totum futurum annum prorogamus, ita scilicet ut lucriferi possit a primis vespers proximi diei festi Circumcisionis Domini ad plenum diem tricesimum primum mensis Decembris futuri anni MDCCCXXXVI.

Quamobrem omnibus utriusque sexus christi-
fidelibus ubique terrarum, extra Urbem huiusque
suburbium, existentibus, etiamsi anno sacro
proxime elapso Iubilaei veniam lucrati iam sint,
apostolica auctoritate Nostra largimur, ut plenissi-
mam peccatorum indulgentiam ac remissionem adi-
pisci bis queant, idest primum aut sibi aut animis
defunctorum expiandis, secundo autem in horum
tantummodo levationem, dummodo rite confessi ac
sacra synaxi refecti—quam ad rem confessio annua
et Paschalis communio minime suffragabuntur,—
intra futurum annum MDCCCXXVI, ecclesiam
loci praecipuam tresque alias ecclesias vel oratoria
publica ad hoc designanda, semel in die, per quinque
continuos vel seiunctos dies, cum naturales tum
ecclesiasticos, ad canonum normam computandos,
pie inviserint et ad mentem Nostram supplices Deo
preces adhibuerint. Iidem locorum Ordinarii sive
per se ipsi sive per vicarios foranos et parochos
aliosve ecclesiasticos viros, quibus hanc potestatem,
etiam, si libuerit, per istegrum anni spatium uten-
dam, permiserint, designabunt, praeter cathedra-
lem ecclesiam in civitate episcopali et praecipuam
in ceteris dioecesis locis, tres alias tam in illa quam
in istis a quibusvis fidelibus visitandas: quodsi
quattuor alicubi ecclesiae vel oratoria publica
desint, Ordinarii, pro suo prudenti arbitrio, aut per
se ipsi aut per suos delegatos decernere poterunt, ut
in minore aedium sacrarum numero, et vel in una,
ubi una tantummodo adest, quattuor illas diurnas
visitationes agi liceat.

Ut autem iis consulamus, qui in peculiari rerum
locorumque condicione versentur, haec statuimus
quae sequuntur.

I. Qui per annum fere semper navigant iterve faciunt, iis fas esto, cum ad certam se stationem receperint, ibi iubilaeum semel lucrari, ea lege ut, ceteris simul parendo praescriptis, praecipuam loci ecclesiam uno tantummodo die quinquies invisant.

II. Ordinarii locorum aut per se ipsi aut per vicarios foraneos, per praelatos regulares quod ad eorum subditos, per parochos vel confessarios in diocesi adprobatos, quibus huiusmodi fecerint potestatem — vel habitualiter atque extra confessionem exercendam, — possint, si qui impediuntur ne imperatas visitationes obeant, harum numerum, pro rerum personarumque necessitate, contrahere et reducere; concedere, ut visitationes, nulla habita unius eiusdemque diei ratione, seiungi pro lubitu queant; cum vero res postulaverit, eas dispensando commutare in alia religionis, pietatis caritatisve opera, ad singulorum condicionem accommodata, quae tamen aliunde non sint sub peccato debita. — Impeditos autem heic intellegi volumus moniales, sorores religiosas, tertiarias regulares, pias feminas et puellas aliasve personas in gynaeceis seu Conservatoriis degentes; item anachoretas monasticum regularemve Ordinem profitentes et potius contemplationi quam actioni vitae deditos, ut Cistercienses Reformatos B. M. V. de Trappa, Eremitas Camaldulenses et Carthusianos; praeterea eos, qui aut captivi sunt aut in carceribus custodiuntur, et ecclesiasticos vel religiosos viros, qui in coenobiis aliisve domibus, emendationis causa, detinentur. Impediti ii quoque censeantur, qui aut domi aut in nosocomiis sive morbo sive imbecilla valetudine laborant, et quotquot aegroti adsunt, et generatim ii omnes, qui

certo impedimento prohibentur quominus statutas visitationes obeant: aequo autem iure esse volumus operarios, quos in Constitutione *Apostolico numeri*, die XXX mensis Iulii superiore anno data, descripsimus, et senes qui septuagesimum aetatis annum excesserint.

III. Ordinariis locorum pariter liceat — etiam per delegatos quos supra memoravimus eademque ratione — minorem visitationum numerum praestituere, *a)* conlegiis auctoritate ecclesiastica approbatis sive clericalibus sive religiosis; *b)* confraternitatibus, piis unionibus, atque iis tantummodo laicorum consociationibus, quarum sit catholica opera provehere; *c)* adulescentibus qui in conlegiis vivunt vel conlegia, institutionis educationisque gratia, aut cotidie aut satis diebus celebrant; *d)* christifidelibus omnibus, qui, duce parochi, vel sacerdote quem parochus delegarit, visitationes peracturi sunt. — Eatamen lege Ordinarii visitationum minuant numerum, ut hi omnes, quos nominavimus, pompa instituta, etiam sine suis insignibus, ad invisendas aedes sacras incedant.

IV. Ubicumque autem, quavis de causa, ita incedendi per publicas vias copia non erit, Ordinario loci eiusve delegatis liceat, ut supra, visitationum numerum contrahere et reducere, modo intra aedis sacrae saepta aut pompa ducatur aut saltem visitatio sollemniter communiterque fiat ab omnibus ibi una congregatis. Ordinarius autem loci eiusve delegati ab obligatione confessionis et sanctae Communionis nullum alium exsolvant, nisi quem ab alterutra gravis morbus prohibeat.

Ad facultates quod attinet, confessariis, ceteroquin ad juris normam adprobatis, tribuendas, quas in excipienda jubilaei confessione salutariter adhibeant, haec, quae sequuntur, decernimus.

I. Confessariis illae integrae sunt facultates absolventi, dispensandi, commutandi, quascumque ab hac Apostolica Sede vel in perpetuum vel ad tempus, quoque pacto, legitime impetrarint; immo simul cumulateque, ad juris praescriptum, et pluries pro eodem poenitente sive iis omnibus sive his, quae mox concessuri sumus, uti valide et licite possint. Qualicumque autem poenitens, cum confessionem jubilaei sincera lucrendae indulgentiae intentione instituit, absolutione, dispensatione, commutatione donatus erit, si postea, mutata voluntate, a complendis reliquis praescriptis operibus destiterit, eadem non ideo irrita erit.

II. Monialibus aliisque feminis, quarum ad confessiones excipiendas, ex Codicis praescripto, specialis Ordinarii adprobatio requiritur, fas esto hanc dumtaxat jubilaei confessionem apud quemvis confessarium ab eodem loci Ordinario pro utroque sexu adprobatum peragere: qua semel completa, jam nulla confessarius iste in eandem poenitentem jurisdictione gaudeat, nisi ad Codicis leges.

III. Confessarius eos omnes, pro quibus ab Ordinario loci vel a Nobis adprobatus sit, in confessione jubilaei excipienda, absolvere possit, in foro sacramentali tantum, a quavis censura a jure vel ab homine inflictam, occulta vel publica, aut ab Ordinario sibi reservata aut a jure Apostolicae Sedi simpliciter

specialive modo vel Ordinariis reservata: itemque a quovis peccato, utcumque gravi et Ordinariis vel S. Sedi reservato; injuncta tamen salutari pœnitentia aliisque de jure injungendis. — A nulla ex censuris Apostolicæ Sedi specialissimo modo reservatis absolvere queat, præterquam a crimine absolutionis complicitis a peccato turpi non plus semel vel bis attentatae. At confessario pœnitenti præcipiat, a) ut complicem, si forte ad confitendum redierit, moneat cum de absolutionis a se impertitæ invaliditate, tum de ejusmodi confessionibus apud alium confessarium jurisdictione munitum necessario iterandis; b) ut, occasione relapsus remota, abstineat se in posterum ab audienda complicitis confessione, etsi a peccato complicitatis alias absoluti, quoad sine scandali et infamiae periculo fieri poterit. — Confessarius si quem a censura publica vel ab homine inflicta in foro sacramentali tantum absolverit, eum jubeat in foro externo se gerere ad præscriptum can. 2251; caveat autem confessarius ne quemquam publica censura irretitum in foro conscientiae Deo reconciliet, nisi is paratus sit intra sex menses Ecclesiae satisfacere et scandalum damnumque reparare.

IV. Confessarius ne in foro quidem interno, nisi ad præscriptum can. 2254, eos absolvat, qui, aut in censuram aliquam incurrerint a Pio X per Constitutionem *Vacante Sede Apostolica* Romano Pontifici reservatam, aut secretum S. Officii alterumve simile violaverint; itemque praelatos cleri saecularis ordinaria jurisdictione in foro externo præditos superioresque majores religionis exemptae, qui in censuram Romano Pontifici speciali modo reservatam publice inciderint.

V. Haeretici, praesertim qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvantur, nisi, abjurata saltem coram ipso confessario haeresi, scandalum, ut par est, reparaverint. Similiter quicumque sectis massonicis aliisque id genus vetitis notorie adscripti sint, ne absolvantur, nisi praemissa coram confessario abjuratōne aliisque servatis de jure servandis, a secta recesserint et scandalum, quantum licuerit, removerint.

VI. Qui bona vel jura ecclesiastica sine venia acquisiverint, iis ne impertiatur absolutio, nisi Ecclesiae satisfecerint vel saltem sincere promiserint se quamprimum satisfacturos.

VII. Qui falsam sollicitationis denuntiationem admiserit, is ne absolvatur, nisi aut eam formaliter retractaverit, aut saltem ad eam quamprimum retractandam atque ad sarcienda calumniae damna serio paratum se praebeat.

VIII. Confessarius in ipsa tantummodo jubilaei confessione, ex justa et probabili causa, omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, jurata quoque, in alia pia opera dispensando commutare possit. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, etiamsi ab origine publice emissum sit in professione religiosa — neququam, contra, si pœnitens fuerit in Ordine sacro lege caelibatus adstrictus, — subinde tamen, aliis ejus professionis votis per dispensationem sublatis, firmum atque integrum manserit, similiter possit, ex justa et probabili causa, in alia pia opera dispensando commutare. Votum vero a tertio acceptatum ne remittat neve commutet, nisi is, cujus interest, libenter ex-

presseque consenserit. Votum denique non peccandi aliave pœnalia vota ne commutet nisi in opus, quod, non minus quam ipsum votum, a peccando refrenet.

IX. Idem confessarius in excipienda jubilaei confessione dispensare possit, pro solo conscientiae foro, atque ad hoc unice ut pœnitens Ordines jam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exerceat, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto; item ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985 § 4o; sed in hoc homicidii voluntarii et abortus casu, pœnitenti onus imponat, sub poena reincidentiae, recurrenti intra mensem ad S. Poenitentiariam et standi ejus mandatis.

X. Similiter in solo foro conscientiae et sacramentali liceat confessario dispensare: a) ab impedimento prorsus occulto consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collateralis, etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, imperata tamen consensus ad juris normam renovatione, minime vero ab contrahendum vel in radice sanandum; b) ab occulto criminis impedimento — neutro tamen machinante — sive de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo; injuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum canonem 1135; imposita, in utroque, gravi diuturnaue salutari pœnitentia.

Itaque haec omnia, quae per has Litteras constituimus ac declaravimus, volumus firma et valida existere et fore, ad effectum jubilaei ad universum

catholicum orbem proferendi, non obstantibus contrariis quibuslibet. Earum autem exemplis atque excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eandem iubemus adhiberi fidem, quae hisce adhiberetur Litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis et voluntatis et declarationis infringere vel ei, ausu temerario, contra ire. Quod si quis attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die XXV mensis Decembris, in festo Nativitatis D. N. Iesu Christi, anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

O. Card. CAGIANO, A. Card. FRUHWIRTH,
S. R. E. Cancellarius. Pœnitentiarius Maior.

IOANNES ZANI-CAPRELLI,
Protonotarius Apostolicus.

DOMINICUS SPOLVERINI,*
Protonotarius Apostolicus.

LOCO † Plumbi.

Reg. in Canc. Ap. vol. XXXIII, n. 4.

FACULTATES SPECIALES
IN DIOECESI CAMPIVALLENSI

Confessariis pro confessionibus jubilaei concedimus facultatem absolvendi a casibus Ordinario reservatis in nostra provincia Ecclesiastica Mariana-
napolitana (Cf. Conc. Marian, decr. VIII, p. 814.)

Omnes confessarii, in nostra dioecesi regulariter approbati, gaudent tempore jubilaei omnibus facultatibus in supra posita constitutione necnon in notata hic juncta concessis.

† Fr. RAYMUNDUS-MARIA, O. P.,
Apus. Campivall.

Campivalli, die 13a februarii 1926.

